

STOCKHOLMS UNIVERSITET OCH DESS ALUMNER

INFORMATION – ARRANGEMANG – ATTITYDER

Jenny Andersson
Alumniprojektet

PU-rapport nr 2000:1
Pedagogiskt utvecklingsarbete
Stockholms universitet

STOCKHOLMS UNIVERSITET OCH DESS ALUMNER

INFORMATION – ARRANGEMANG – ATTITYDER

Jenny Andersson
Alumniprojektet
December 1999

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

		Sid
1.	Inledning	2
1.1	Alumniprojektets bakgrund	2
2.	Enkäten	2
2.1	Bakgrund	2
2.2	Enkätens delar	2
2.3	Urval	3
2.4	Svarsfrekvens	3
3.	Alumnernas bakgrund	4
3.1	Ålder, antal studieår och examensår	4
3.2	Alumnernas yrkessituation	5
4.	Informationsfrågor	6
4.1	Genom vilka informationskanaler har man fått eller sökt information?	6
4.2	De tre viktigaste informationskanalerna	7
4.3	En tidning riktad till alla alumner	8
5.	Aktiviteter och arrangemang	9
5.1	Existerande verksamheter	9
5.2	Ännu ej existerande verksamheter	11
5.2.1	Fortbildning och vidareutbildning samt Forskardag	11
5.2.2	Hemsida, databas och elektroniska brev	12
5.3	Hjälpa universitetet	13
6.	Alumnernas attityder till universitetet	14
6.1	Vad känner alumnerna för universitetet?	14
6.2	Positiva och negativa påståenden	15
7.	Alumniföreningar	17
7.1	Medlem i alumniförening eller ej	17
7.2	Gå med i en alumniförening?	18
7.3	Vilken sorts verksamhet skall alumniföreningarna driva och vad får det kosta?	18
8.	Sammanfattning	21

1. INLEDNING

1.1 ALUMNIPROJEKTETS BAKGRUND

I mars 1998 uppdrog Rektor Enheten för internationella frågor och näringslivskontakter att ta fram uppgifter om hur alumniverksamheten organiseras vid några utländska universitet. En kartläggning gjordes och överlämnades till "Arbetsgruppen rörande Stockholms universitets samverkan med det övriga samhället". Hösten 1998 gjordes en kartläggning över den alumniverksamhet som fanns vid Stockholms universitet. En projektplan för alumniverksamhet vid universitetet skrevs hösten 1998 och projektet kom att ingå i det ramavtal som universitetet tecknade med TeknikBrostiftelsen i Stockholm.

I januari 1999 tillsattes en heltidstjänst för att under ett år arbeta med universitetets alumniverksamhet. I uppgiften ingick att planera och bygga upp en central service inom universitetet kring alumniverksamhet riktad till institutioner, alumniföreningar och andra organ eller föreningar knutna till universitetet. I detta ingår självklart också en service till alumnerna själva.

2. ENKÄTEN

2.1 BAKGRUND

För att kunna planera en verksamhet som riktar sig till före detta studenter, är det angeläget att veta vad dessa efterfrågar. Vad kan universitetet erbjuda alumnerna och vad kan de själva tänka sig göra för universitetet? Vilka är deras känslor för universitetet idag och hur uppfattar de universitetet? Vilka informationskällor är de viktigaste, och hur har alumnerna fått informationen. På vilket sätt håller de kontakt med universitetet idag, och på vilket sätt vill de hålla kontakten i framtiden?

Enkäten skickades ut i början av juni. Vid sommarens slut hade endast ca 30% av alumnerna besvarat enkäten, varför en påminnelse skickades i mitten av augusti. I påminnelsen ombads alumnerna att skicka in en not om de inte kunde eller ville svara på enkäten, så att en bortfallsanalys kunde göras. I det andra brevet informerades alumnerna om att rapporten skulle publiceras på alumniprojektets hemsida, samt adressen till densamma. På det sättet fick 600 alumner kännedom om hemsidan.

2.2. ENKÄTENS DELAR

Enkäten består av sex delar. Den första delen behandlar alumnerns bakgrund: ålder, i vilken bransch de arbetar, när de tog sin examen och hur länge de studerade vid universitetet.

Den andra delen rör informationsfrågor. På vilket sätt har alumnerna haft kontakt med universitetet de senaste fem åren och vilken är den viktigaste kanalen? Om universitetet hade en tidning riktad till alumner, vad skulle alumnerna anse vara intressant att läsa om?

Den tredje delen består av ett antal frågor kring vad alumnerna skulle vilja att universitetet erbjuder dem och vad alumnerna kan tänka sig göra för universitetet. Frågorna rör både aktiviteter som redan finns och aktiviteter som ännu inte existerar.

Den fjärde delen utgörs av frågor kring alumnernas attityder till universitetet, såväl positiva som negativa. Dessutom presenterades ett antal påståenden om universitetet som alumnerna ombads ta ställning till.

Del fem berör alumniföreningar och deras verksamhet.

Del sex är alumnernas egen sida – där de fritt kunde uttrycka vad de ville om sin tid på universitetet. Ett hundratal har skrivit egna åsikter i fritextdelen – många har använt hela sidan och verkligen tyckt till!

2.3 URVAL

Mellan åren 1984 och 1998 har drygt 21.300 personer tagit ut kandidatexamen eller högre examen från Stockholms universitet. I början var det tänkt att en utsökning i LADOK över alla de som tagit examen sedan 1977 skulle göras. Om 1977 valts som utgångsår, hade antalet personer som tagit ut en examen uppgått till ca 30.000. Tanken var att 2% av dessa borde utgöra ett representativt urval, och därför blev det 600 slumpmässigt utvalda personer. Mellan åren 1977 och 1984 är dock LADOK inte helt tillförlitligt, varför ett annat utgångsår valdes. Därmed har även procentsatsen ändrats så att den nu uppgår till ca 2,8% av det totala antalet examinerade studenter mellan åren 1984-1998.

2.4 SVARSFREKVENNS

278 personer eller drygt 46 % av alumnerna har besvarat enkäten. Normalt är detta en låg svarsfrekvens. Men med tanke på målgruppen – utexaminerade som ska besvara frågor ställda från universitetet, är svarsfrekvensen inte så låg. Om en institution gör en enkät bland sina utexaminerade gällande vad de tycker om den utbildning de fått, får institutionen troligtvis en högre svarsfrekvens än när universitetet som helhet gör en enkät. Det framgår också av alumnernas svar att universitetet som helhet är opersonligt och anonymt och att alumnerna anser sig höra hemma på en eller rentav ”sin” institution. Många alumner betonar i sina fritextsvar att universitetet är väldigt opersonligt med obefintlig ”vi-känsla”, vilket kan bidra till det höga bortfallet. T ex säger en alumna: ”...institutionen lever sitt eget liv. Jag känner ingen samhörighet med övriga universitetet.” En annan menar att ”Stockholms univ. är opersonligt, gav ibland en känsla av T-centralen i rusningstid.” Följande citat kanske kan ge en fingervisning om varför bortfallet är så pass högt: ”Jag tror att jag först och främst uppfattade mig som student vid resp. institution, snarare än vid SU. Jag tycker att det är svårt att svara på frågorna genom att se på SU som en helhet. Jag tycker att min institution är bra, var bra att läsa vid, känner starkt för osv, men SU i allmänhet är jag helt likgiltig inför.”

Naturligtvis måste man ta hänsyn till vad gruppen som inte svarade kan ha för skäl till det. Beror det på att dessa alumner är nöjda eller missnöjda med universitetet, att de inte bryr sig eller att de inte har något behov av att hålla kontakt med universitetet? Eller är de helt enkelt blasé? Av de svar som kommit från de alumner som inte anser sig kunna svara på enkäten framgår att dessa personer studerat alltför kort tid vid universitetet för att kunna ha någon åsikt. Troligen är detta inte hela sanningen om bortfallet; förmodligen består gruppen som inte har svarat av personer som är mer eller mindre likgiltiga för universitetet. Kanske tycker alumnerna som inte svarat på enkäten att de är ”klara” med universitetet när studierna är avslutade.

3. ALUMNERNAS BAKGRUND

Det visade sig att ca 90% av alumnerna bor i Stockholms län, 4% i Mälardalen och 6% i övriga landet. Detta faktum är intressant eftersom det på så vis blir lättare att nå alumnerna, och kanske även lättare att få dem att komma på olika arrangemang som universitetet anordnar.

3.1. ÅLDER, ANTAL STUDIEÅR OCH EXAMENSÅR

Ca hälften av alumnerna är mellan 30 och 39 år, har studerat vid universitetet mellan 3 och 5 år och har tagit examen mellan 1994 och 1998.

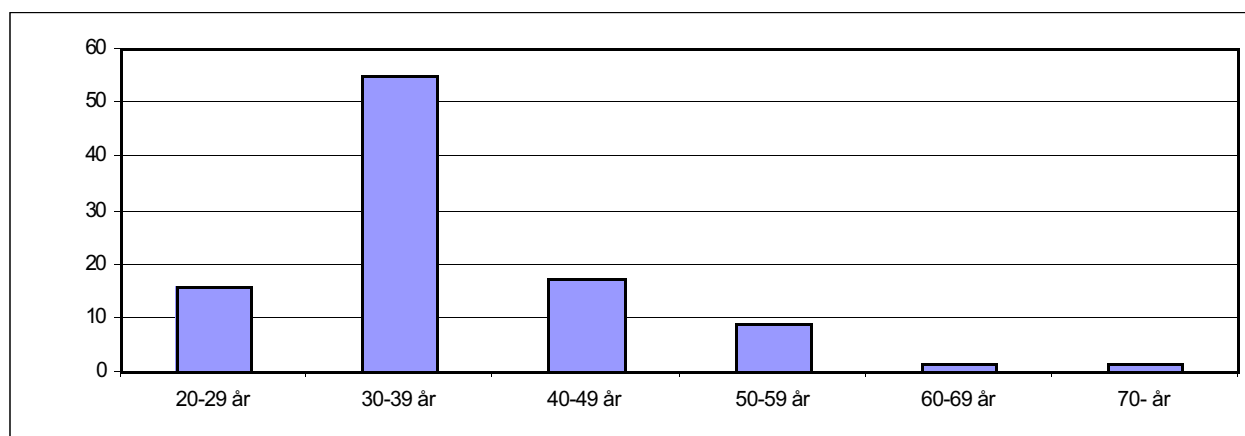

Fig 1. Alumnernas ålder angivet i procent

Det är bra att veta hur länge alumnerna studerat vid universitetet, eftersom studietidens längd kan inverka på svaren. Har man endast studerat sitt "examensår" vid SU kan man av naturliga skäl inte vara lika insatt i verksamheten som när man studerat där under alla år.

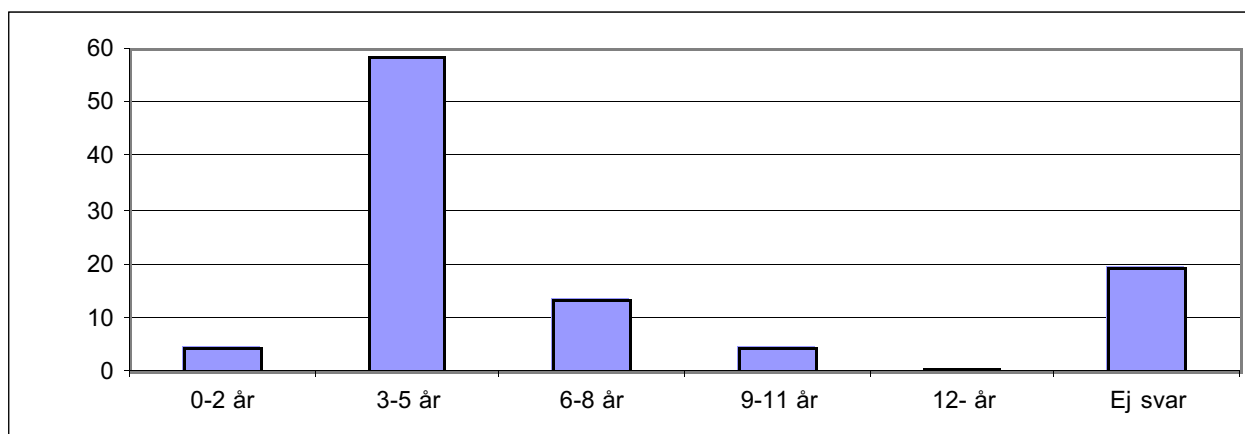

Fig 2. Antal studieår angivet i procent

Examensåren delades in i tre grupper: 1984-1988, 1989-1992 och 1993-1998. Anledningen till dessa indelningar är att studiemedelssystemet gjordes om 1988, och att vi fick en ny examensordning 1993. Därför verkade det lämpligt med en sådan indelning. Alumnerna har själva fått ange vilket år de tog examen, indelningen gjordes i efterhand. En del har inte angivit något examensår överhuvudtaget, om detta beror på att man inte vill eller inte kan ange examensår är svårt att veta.

Examensår 1984-1988	17,3%
Examensår 1989-1993	27,3%
Examensår 1994-1998	39,9%
Ej svar	15,5%

Fig 3. Examensår angivet i procent

3.2 ALUMNERNAS YRKESITUATION

Alumnerna ombads besvara två frågor om sin yrkessituation. Den ena gällde i vilken form man var anställd, om man fortfarande studerade, eller om man var pensionär. Ca 65% var anställda på heltid, endast ca 7% var antingen studerande eller forskarstuderande.

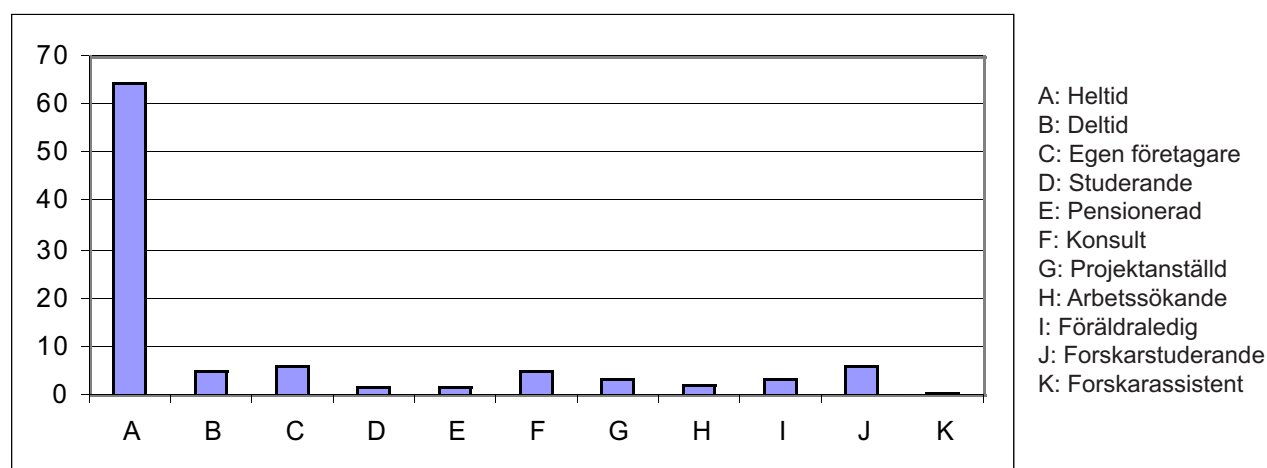

Fig 4. Yrkessituation, angivet i procent

De största områdena inom vilka alumnerna arbetar är data/IT (9%), ekonomi (13%), juridik (11%), kultur/media (11%) samt socialt arbete (8%).

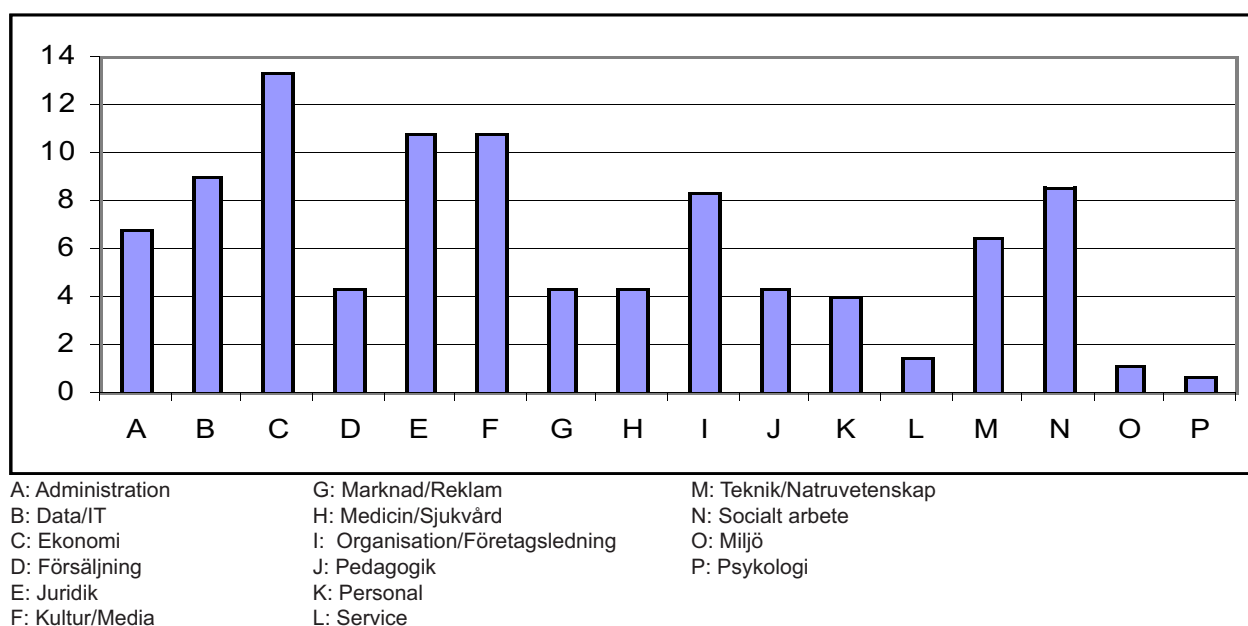

Fig 5. Yrkesområden, angivet i procent

4. INFORMATIONSRÅGOR

4.1 GENOM VILKA INFORMATIONSKANALER HAR ALUMNERNA FÅTT ELLER SÖKT INFORMATION OM SU?

För att veta på vilket sätt universitetet bäst kan hålla kontakt med alumnerna, ombads de svara på frågan om och på vilket sätt de haft kontakt med universitetet under de senaste fem åren. Därefter skulle alumnerna rangordna de tre viktigaste kanalerna. Det är självklart så, att de alumner som studerat vid universitetet under de senaste fem åren, har haft kontakt med institutioner och studenter. Men svaren överraskar ändå, då detta inte framkommer. De flesta tycks ha tänkt på vilken kontakt man har idag med universitetet. Den första informationsfrågan gällde huruvida alumnerna haft kontakt med universitetet under de senaste fem åren på något av följande sätt:

- Media (tidningar, TV, radio)
- SU:s hemsidor på Internet
- Skriftligt material
- Kontakt med institutioner eller förvaltning
- Kontakt med studenter och doktorander
- Kontakt med kurskamrater
- Kontakt med studentföreningar
- Vidareutbildning

Frågan ställdes för att få veta om universitetet når ut med sin information och i vilken grad externa intressenter, i detta fall alumner, uppsöker information om SU.

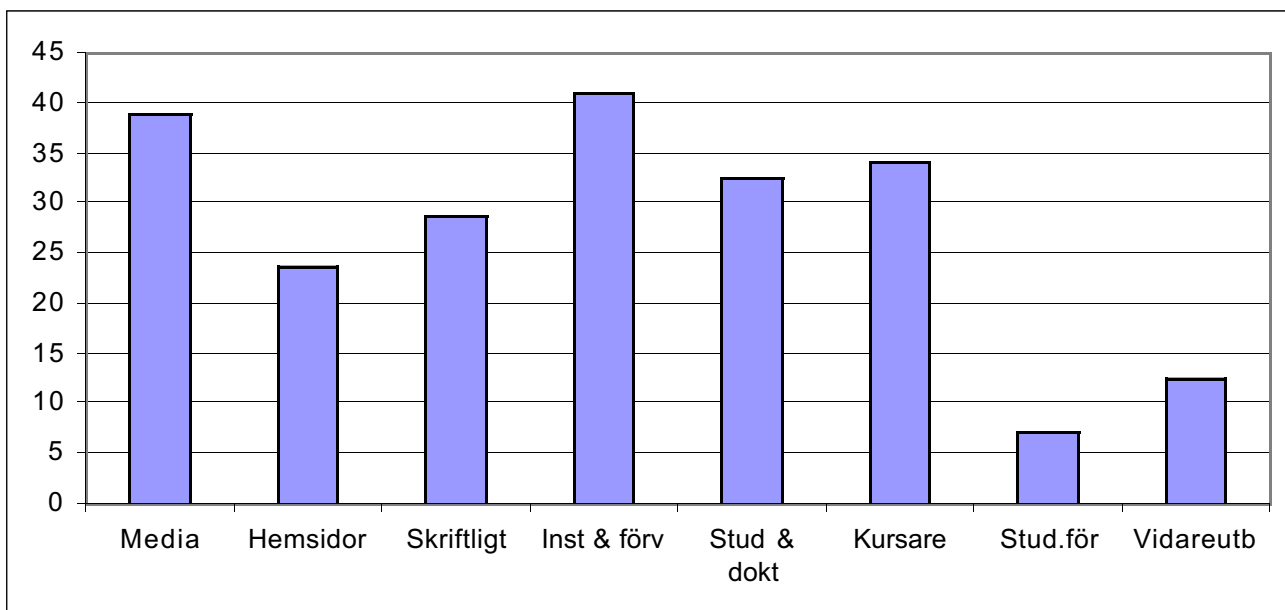

Fig 6. Områden inom vilka alumnerna har fått eller sökt information under de senaste fem åren, angivet i procent

Trots att Stockholms universitet har svårt att nå ut i media, har ca 40% överraskande nog informerats om SU via media. Lika många, 40%, har haft kontakt med sin institution eller förvaltningen. Förmodligen tänker de flesta på sin institution i första hand och inte förvaltningen. Hemsidorna tycks inte vara lika viktiga som informationskällor som man skulle kunna tro. Endast en tredjedel tycks ha kontakt med sina gamla kurskamrater. Frågan är på vilket sätt de har kontakt – är det med dem man umgicks med under studietiden, eller har man resonerat på något annat sätt?

När det gäller SU:s marknadsföring och hur man kan synas och nå ut bättre, har alumnerna påpekat en hel del tänkvärda saker: En alumn menar exempelvis att universitetet måste synas mer i samhället genom att "...SU marknadsför sig mer/bättre, och överhuvudtaget syns mer ute i samhället genom att delta i debatter, informera om samarbete med näringslivet, forskningsresultat m.m." En annan menar att "bättre marknadsföring, information till såväl presumtiva och aktiva studenter samt till alumner efterlyses. Det förekommer verksamheter inom SU och dess institutioner, t ex öppna seminarier och föreläsningar, som väldigt få känner till p.g.a. att det inte informeras om detta utanför de redan initierades skara. Institutionerna har i regel väldigt begränsade resurser att kunna nå ut med sitt utbud av gällande seminarieverksamheter som riktar sig till ämnesintresserade, inte bara de som är verksamma inom SU utan även alumner och andra med behov och intresse att utveckla sig inom ämnet.". En tredje tycker att "SU är ingen röst i samhället idag. Delvis för att det saknas ledande personer som driver t ex utbildningens roll i dagens samhälle, Sveriges internationella konkurrenskraft i det exploderande IT-samhället osv. Känns mer som en i värsta fall lite förlegad kunskapsfabrik istället för en visionär, drivande och viktig röst för utbildningens och kunskapens roll i dagens samhälle".

4.2 DE TRE VIKTIGASTE INFORMATIONSKANALERNA

Den andra delen av frågan gällde på vilket sätt man varit i kontakt med universitetet under de senaste fem åren. Alumnerna ombads rangordna de tre viktigaste informationskanalerna. Även om endast 40% kommit i kontakt med universitetet genom media, tycks detta vara en av de två viktigaste kanalerna.

Den absolut viktigaste informationskanalen tycks vara institutioner (och förvaltning) som intar första plats med 18% som den viktigaste kanalen och med nära 16% som andra viktigaste kanal. Det rimmar väl med att det är vid institutionen man känner sig hemma och vill ha mest utbyte med. I övrigt intar hemsidor en ganska hög position som medium för information, även om siffran var låg (23%) bland dem som svarat att de fått information den vägen tidigare.

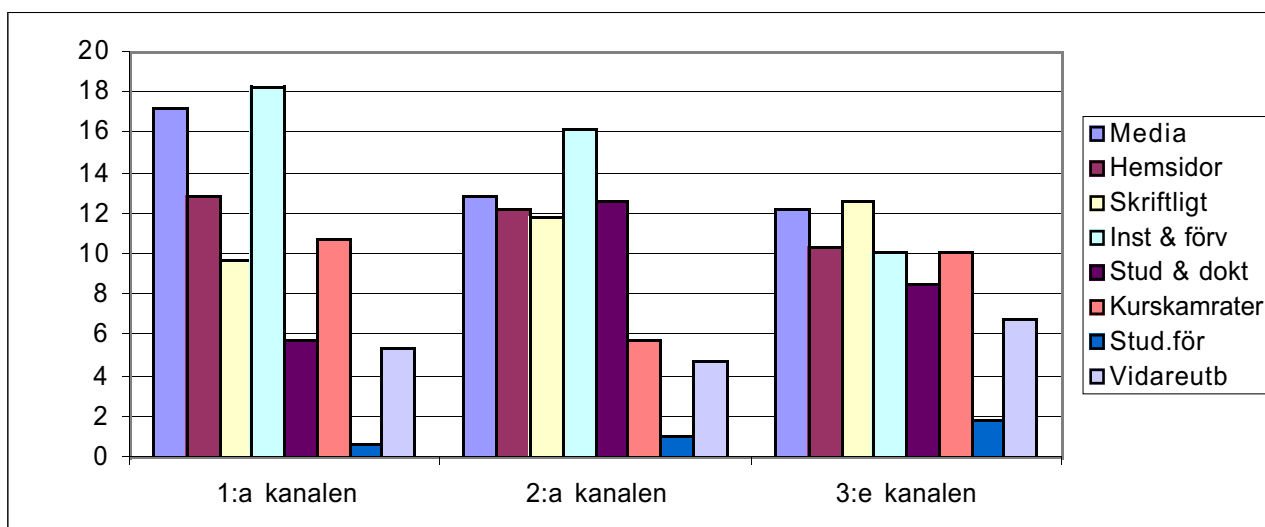

Fig 7. De tre viktigaste informationskanalerna, angivna i procent

4.3 EN TIDNING RIKTAD TILL ALUMNER

Utländska undersökningar vid universitet och högskolor har visat att det bästa sättet att hålla kontakten med sina alumner är genom en alumnitidning. Tidningarna är alltifrån några sidor till voluminösa trycksaker. Ungefär hälften av materialet i tidningen brukar bestå av universitetsnyheter såsom forskningsframsteg, nya rön, större forskningsprojekt etc., men även andra nyheter om universitetet, som t ex jubileer på institutioner, gästprofessorer etc. Resten av tidningen brukar bestå av nyheter om alumnerna, t ex en intervju med en alum, skvaller och efterlysningar. Den delen är faktiskt den mest populära, även om alumnerna förstås vill ha båda delarna.

Den sista informationsfrågan rörde några förslag på ämnen som skulle kunna tas upp i en sådan tidning riktad till alla alumner. Frågan gällde sedan hur intressant alumnerna tyckte det skulle vara att läsa om de olika ämnena. Ämnena var:

- SU:s mål och strategier för framtiden
- Forskning och utbildning vid SU
- Dagens studenter vid SU
- Förändringar på Campus, t ex nya byggnader
- Festligheter och traditioner vid SU
- Nyheter om gamla studiekamrater
- Kommande arrangemang inom olika föreningar vid SU
- SU:s samverkan med det omgivande samhället
- Vidareutbildning/nya kurser

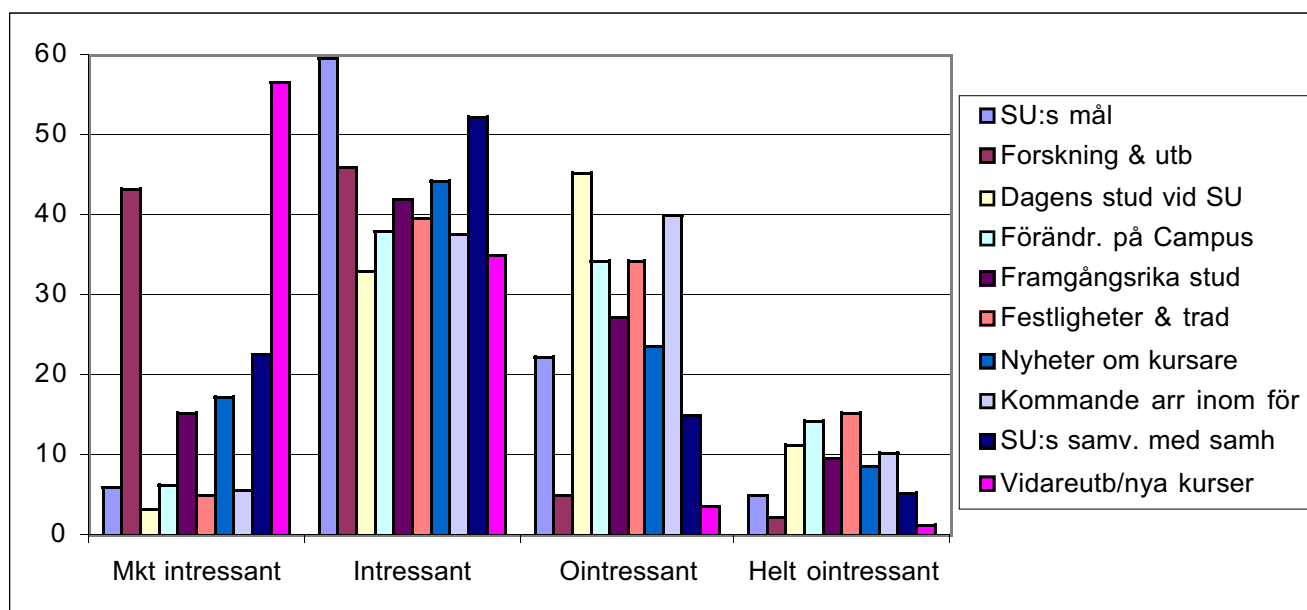

Fig 8. Vad det skulle vara intressant att läsa om i en eventuell alumnitidning, angivet i procent

Två områden står i särklass när det gäller vad som verkar vara mycket intressant att läsa om: vidareutbildning/nya kurser (57%) och forskning och utbildning vid universitetet (44%). Övriga intressanta ämnen är SU:s mål och strategier för framtiden (60%) samt SU:s samverkan med det omgivande samhället (52%). Den reaktion som förväntats under dessa frågor var snarare av denna typ: "...koncentrera er hellre på kvalitet i undervisning än funderingar om SU:s mål för framtiden - för det måste ju ändå alltid vara just kvalitet." Många alumner skriver i sina fritextsvar om den bristande kontakten mellan universitetet och näringslivet/arbetsmarknaden. Man föreslår att univer-

sitetet tar in externa gästföreläsare, att man använder externa personer som mentorer, att kopplingen mellan utbildningen och arbetslivet måste bli tydligare. ”Under min tid vid SU träffade jag ingen representant för ev. potentiella arbetsgivare. Detta bör förbättras!” Det är ju trots allt endast ett fåtal som går vidare till forskarutbildningen, eller som en alumn uttrycker det: ”Ur mitt perspektiv har SU relativt dålig kontakt med näringsliv & myndigheter. Denna borde stärkas inte minst för studenternas skull. Utbildningen motsvarar inte alltid den värld där de flesta sedan arbetar.”

Även nyheter om gamla kurskamrater verkar vara intressant (44%). Dessutom vill man läsa om framgångsrika studenter som klarat sig bra i yrkeslivet, även om en alumn invänder att ”vad betyder det att vara framgångsrik? På vilket sätt har man haft nytta av sina faktiska studier - inte bara de kontakter man knöt?” Andra vill gärna veta ”hur det går för gamla elever och lärare”.

Dagens studenter vid universitetet, tycks inte vara något som lockar särskilt många att läsa om; svarsalternativen ointressant och helt ointressant utgör tillsammans 56%.

Det som alumnerna ansåg vara minst intressant att läsa om var festligheter och traditioner vid SU (15%). Som flera alumner också påpekar i sina fritextsvar, så finns det inte många sådana vid SU – däremot skulle det kanske behövas fler för att stärka universitetets rykte som ett trevligt lärosäte.

En alumn säger kort och gott ”inga fler ointressanta tidningar tack!” I andra delar av enkäten har det framkommit att en papperstidning kanske inte är det bästa sättet att kommunicera – många framhåller fördelarna med en webbaserad tidning.

5. AKTIVITETER OCH ARRANGEMANG

Flera frågor rörde vilken sorts verksamhet alumnerna vill delta i respektive vad de kan tänka sig att göra för universitetet. Frågorna var uppdelade i tre: en berörde frågan om vad alumnerna skulle kunna tänka sig ta del av i redan existerande verksamheter, en berörde ännu ej existerande verksamheter och en vad alumnerna skulle kunna tänka sig att göra för universitetet.

5.1 EXISTERANDE VERKSAMHETER

Inom universitetet finns redan ett antal verksamheter som är riktade både mot allmänheten, men också mer ämnesinriktade. Dessutom finns årligen återkommande arrangemang samt festligheter. Alumnerna ombads besvara om de skulle kunna tänka sig att delta i följande verksamheter:

- Vetenskapliga föreläsningar och seminarier (t ex vid en institution)
- De öppna populärvetenskapliga föreläsningarna (tisdagar och lördagar)
- Arbetsmarknadsdagar
- Sociala arrangemang (t ex jubileumsfester, middagar, luncher)
- Disputationer

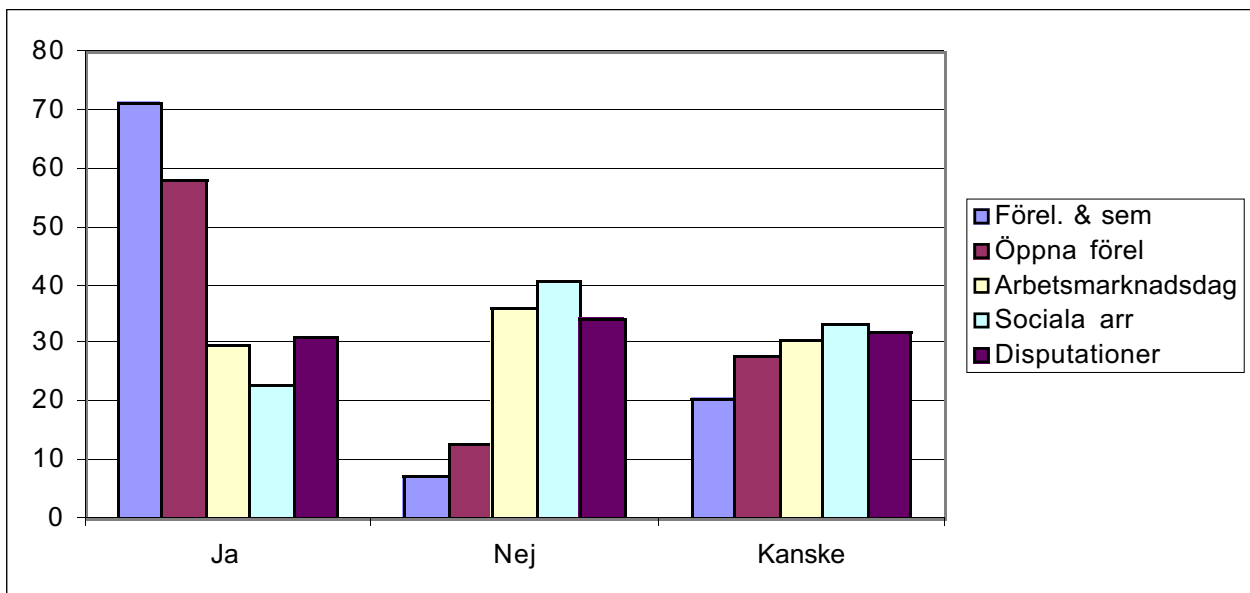

Fig 9. Tänkbart deltagande i existerande verksamheter, angivet i procent

Glädjande nog kan drygt 70% tänka sig att gå på vetenskapliga föreläsningar och seminarier. Närmare 60% kan tänka sig att gå på de öppna föreläsningarna, något som kanske redan visat sig i och med att åtminstone tisdagsföreläsningarna har mer än fullsatt sal. Många alumner efterlyser just kontakten med institutionen på detta vis: genom att få information om och möjlighet att delta i seminarier – även doktorandseminarier kanske kan vara intressant. Som en alumner uttrycker det: ”om vi ’alumner’ fick ett forum där man på något vis kunde upprätthålla de surt förvärvade kunskaper man har och t.o.m. förkovra sig något, utan att för den skull forska vidare, skulle jag bli glad!” Många vill också ha nyheter och löpande information om vad som händer på universitetet samt vilket utbud som finns, i allt som gäller den egna utbildningen och förkovran inom det egna ämnet.

Inte särskilt många verkar vilja delta i sociala arrangemang. Detta är inte så konstigt med tanke på att de flesta förmodligen försöker kombinera familj, arbete och fritid och har svårt att få almanackan att gå ihop som det är. En alumner uttryckte det helt sonika att ”den studentikosa atmosfär kring vissa delar är helt ointressant och delvis motbjudande. Det känns verkligen reaktionärt.”

När det gäller disputationer så är möjligen den siffran något överraskande: endast 30% kunde tänka sig att gå på det. 35% kunde inte tänka sig det och 32% kanske kunde tänka sig det. Möjligen ska man då ta i beaktande att disputationer inte är den lättsammaste formen för att tillgodogöra sig nya forskningsrön – det brukar ju i allmänhet vara ganska ”tung” tillställningar. Däremot vill troligen de flesta alumner ha information om att disputationerna äger rum – det är ju ett sätt att hänga med i det egna ämnet om man vet inom vilka områden som forskningen bedrivs.

5.2 ÄNNU EJ EXISTERANDE VERKSAMHETER

Nästa fråga gällde huruvida alumnerna ville delta i följande, ännu ej existerade verksamheter:

- Sökbar, interaktiv databas där man kan nå varandra och få information (endast för alumner och institutioner)
- Hemsida kopplad till databasen med nyheter, arbete, nyttiga länkar m.m.
- Vetenskaplig tidskrift
- Nyhetsbrev på elektronisk väg
- Fortbildning och vidareutbildning, kompetensutveckling
- ”Forskardag”, där årets disputerade presenteras genom utställning och föreläsningar
- Sociala aktiviteter, t ex pub, middagar för alumner

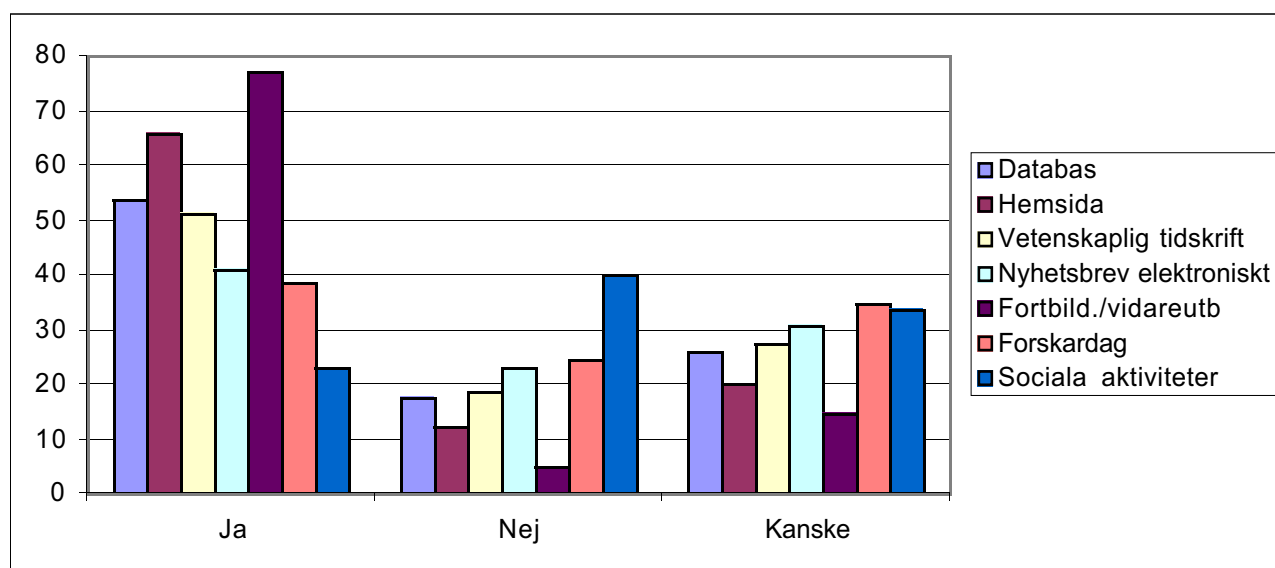

Fig 10. Tänkbart deltagande i ännu ej existerande verksamheter, angivet i procent

5.2.1. FORTBILDNING OCH VIDAREUTBILDNING SAMT FORSKARDAG

Det man genast lägger märke till är kolumnen som betecknar fort- och vidareutbildning. Närmare 80% vill ha detta! I fritexterna återkommer också alumnerna till detta gång på gång. Här ska endast nämnas några av de kommentarer som alumnerna avgivit.

”Jag skulle i min yrkesutövning ha mest nytta av att få reda på nyheter inom mitt ämnesområde, forskningsrön, seminarier om internationella nyheter...”

”Jag saknar möjlighet att hålla mig à jour med dagens studier och studiesyn, främst de teoretiska, på ett enkelt sätt. Detta gäller historia/konstvetenskap. Jag skulle också vilja få ta del av studielitteraturlistor på alla nivåer med en kort beskrivning av boken och varför man valt den som studielitteratur.”

”Skulle önska information om ev. vidareutbildning, gärna i hemskickat format. Mer info om kursutbud m.m.”

”Vidareutbildning i form av kortare kurser. Både med någon typ av påbyggnad och uppdatering. Jag skulle gärna också läsa någon kurs i ett angränsande ämne på typ 5 poäng. Men frågan är om det är så givande att avverka kurser på A-nivå (resten av livet). Det skulle vara bra med kortare kurser för oss studievana.”

”Det kan nog finnas anledning att satsa på vidareutbildning av äldre eftersom man beräknar brist på visst yrkeskunnande på 2000-talet.”

”Är fokuserad på mitt arbete i dagsläget. Om jag skulle vilja vidareutbilda mig så känns det som att det bara är att kontakta SU. Jag vet var SU finns.”

”Vore bra med arbetslivsanpassade kurser med nytt och samtidigt vederhäftigt material.”

”Jag skulle vilja se fler kurser med mycket hemstudier som går att genomföra samtidigt som man jobbar och har familj. Inom t ex data och språk. Folk vill och måste hela tiden förkovra sig för att hänga med på arbetsmarknaden idag! Jag söker distanskurser inom IT i Uppsala eftersom ni inte har några lämpliga.”

”Man kan känna sig lite klar med SU. Fortbildning kommer att ske i annan regi.”

”SU borde bli bättre på att informera om vidareutbildning efter examen.”

Mot bakgrund av dessa svar finns det all anledning för Stockholms universitet att fundera över hur man kan erbjuda vidareutbildning för alumner. Man bör också tänka på att dessa personer redan har en examen, vilket gör att exempelvis magisterkurser kan vara ett utmärkt sätt att vidareutbilda sig på. Framförallt bör man ta hänsyn till att alumnerna kanske inte har möjlighet att ta tjänstledigt osv., så att man anpassar kurserna efter de behov som finns – t ex som 5-poängskurser, eller ännu kortare. Anpassas kurserna så att deltagarna har möjlighet att följa dem, finns det också gott hopp om att institutionerna tycker att det är meningsfullt att göra den typen av kurser.

Glädjande nog kan närmare 40% tänka sig att gå på en Forskardag, trots att det inte finns någon som helst uttömmande beskrivning av vad en sådan kan innehålla. Eftersom Forskardagen är ett sätt för universitetet att visa den forskning man bedriver, ligger ju detta väl i linje med alumnernas vilja till att få kännedom om nya rön etc.

5.2.2 HEMSIDA, DATABAS OCH ELEKTRONISKA BREV

En annan sak som slår en vid betraktandet av kolumnerna är att många vill ha en fungerande hemsida (66%) samt en interaktiv databas (53%). Endast 12% resp. 17% har sagt att de inte vill ha detta. Övriga kanske vill ha det – beroende på innehåll får man förmoda. Även i fritexterna återkommer alumnerna till Internet som medium för kommunikation:

”Kontakten med gamla studiekamrater kanske skulle kunna upprätthållas via någon funktion på nätet.”

”Det jag skulle vilja ha ut av min kontakt med SU är ett nyhetsbrev eller liknande (en billig lösning är en hemsida som kan uppdateras hela tiden) där man kan läsa om vad som händer på ens heminstitution. Hur går det för gamla elever och lärare, nya kurser osv., och som sagt, interaktion mellan institution/elever och arbetsmarknaden. Även vad som händer på SU i stort; öppna föreläsningar, nya byggnader osv.”

”Kanske en ’kontaktsida’ där man skulle kunna skicka in annons för att efterlysa tips från andra alumner om litteratur - kontakter i arbetslivet - kontakter på institutioner - forskningsidéer el. dyl.”

”Gärna en tidning, men en Internet-tidning kan vara bra som komplement. Där kan viktig info uppdateras snabbare och gamla artiklar ligga kvar. E-postlista är jag tveksam till då det kan bli väldigt många mejl att läsa och som ’belastar’ min mail-box.”

”Någon sorts kontakt eller nätverk skulle ha varit trevligt och nyttigt att ha, gärna tillsammans med lärare.”

”Måhända kan Internet fungera som brygga genom att bygga upp diskussionsgrupper. Dock måste man beakta att studenter har tid medan alumni inte har det. Förmodligen hindrar detta faktum ’band-stärkning’.

Av detta kan man sluta sig till att nätet verkar vara det bästa sättet att kommunicera – åtminstone om informationen ska nå ut snabbt och enkelt och inte bli någon belastning. Alumnerna kan själva avgöra när de vill ha kontakt med universitetet och gamla studiekamrater – ett sorts passivt deltagande.

5.3 HJÄLPA UNIVERSITETET

Den sista frågan under rubriken aktiviteter och arrangemang rörde alumnernas egen vilja att hjälpa universitetet med något av följande:

- Genom att i mitt yrkesliv anlita SU för uppdragsforskning, konsultation och kompetensutveckling
- Genom att tala varmt om SU och därmed påverka blivande studenter att välja SU
- Vara gästföreläsare, mentor eller handledare
- Om möjligt, erbjuda praktikplats eller exjobb åt studenter från SU
- Informera gymnasieelever om studier vid SU

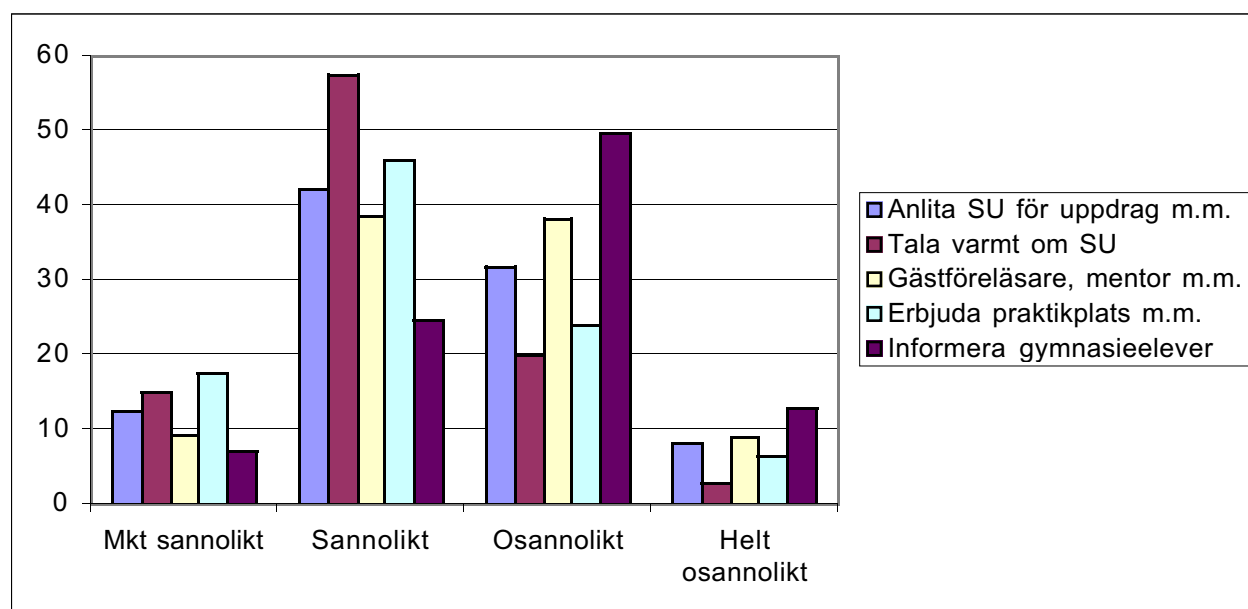

Fig 11. Hur sannolikt det är att alumnerna skulle hjälpa SU, angivet i procent

Trots att universitetet uppfattas som opersonligt och anonymt, är det ändå närmare 70% som sannolikt eller mycket sannolikt skulle tala varmt om universitetet. Detta är glädjande, eftersom alumner är oskattbara som ambassadörer för universitetet. Därför är det förvånande att siffran för att informera gymnasieelever om studier är så låg; över 60% ansåg detta vara osannolikt.

När det gäller om man kan tänka sig hjälpa universitetet med att vara gästföreläsare, vara mentor eller liknande, så kan hälften tänka sig det, medan hälften inte kan tänka sig det. Om detta beror på att man inte anser sig vara tillräckligt kunnig för att gästföreläsa eller att man inte vill det, är omöjligt att sja om. Att vara mentor tar också upp dyrbar tid. Siffran för att om möjligt, erbjuda praktikplats eller exjobb är dock högre (64% angav ”sannolikt” eller ”mycket sannolikt”). En alumn försöker ”så ofta som möjligt erbjuda genomtänkta praktikperioder för studenter från SU.” Men samme alumn tycker också ”att institutionerna borde använda oss som tagit examina och har arbete för att visa vart studier kan leda, varför man har nytta av akademiska studier och kunskaper i ett framtida yrkesliv etc. Jag har försökt erbjuda mig att göra detta till min gamla institution, men gensvaret är svagt,

utan att underdriva!”

Många alumner visar återigen på det behov som finns bland studenter att möta arbetslivet – en menar exempelvis att ”någon slags interaktion mellan arbetsliv/arbetsmarknad och institutioner/föreningar samt f.d. elever” vore bra. En annan att man ska ”välja ut mera gästföreläsare från arbetslivet som kan berätta om dagens krav från arbetslivet.”. När det gäller uppsatser, så föreslår en alumn följande: ”Varför inte ta betalt av företag för uppsatser. En summa till universitetet och en liten summa till eleven(rna). Detta kanske ökar chansen för många att få jobb direkt. Man måste inse att det är endast ett fåtal som är intresserade av att forska.”

6. ALUMNERNAS ATTITYDER TILL UNIVERSITETET

6.1 VAD KÄNNER ALUMNERNAS FÖR UNIVERSITETET?

Attityderna till universitetet är en intressant fråga. Det är ju dem universitetet ska bygga sina relationer till alumnerna på. Sedan länge vet vi att de flesta av våra studenter tycker att universitetet är opersonligt och anonymt och att det egentligen bara är institutionen man har någon djupare kontakt med. I de fritextsvar som alumnerna har gett visar sig detta också mycket tydligt. Många verkar ha önskat sig ett mindre universitet – många har skrivit att det är så stort. Enkäten innehöll två frågor om alumnernas attityder. Den ena rörde hur deras känslor ser ut för universitetet idag. Känslorna som alumnerna ombads ta ställning till var följande:

- Intresse
- Tacksamhet
- Lojalitet
- Nostalgi
- Likgiltighet
- Motvilja

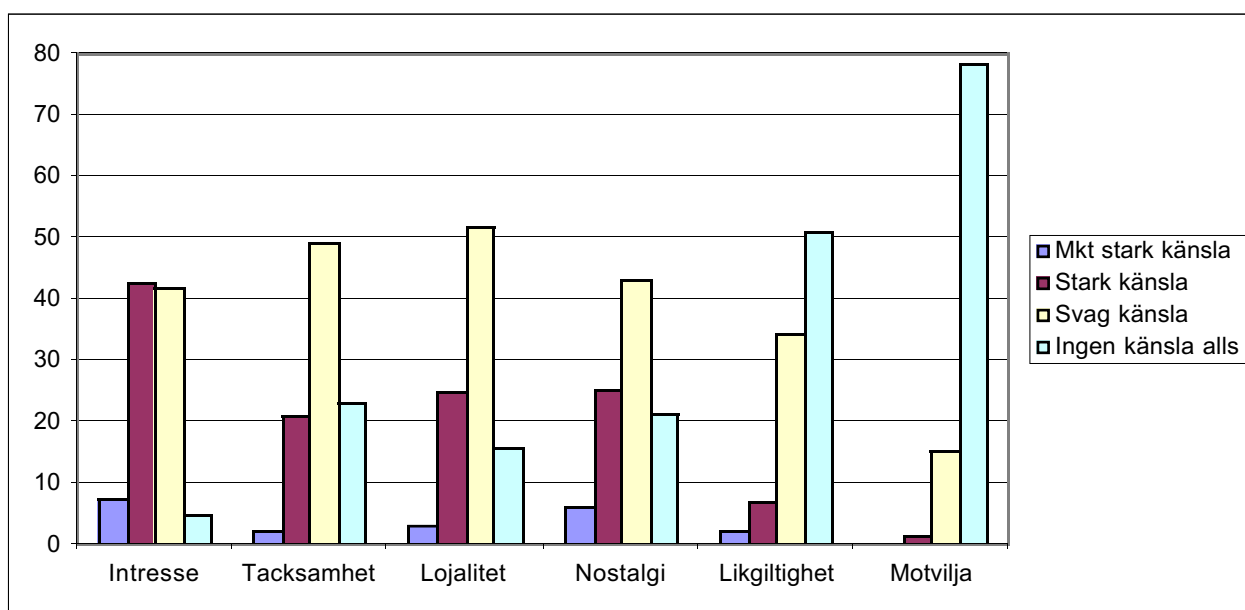

Fig 12. Alumnernas känslor för universitetet, angivet i procent

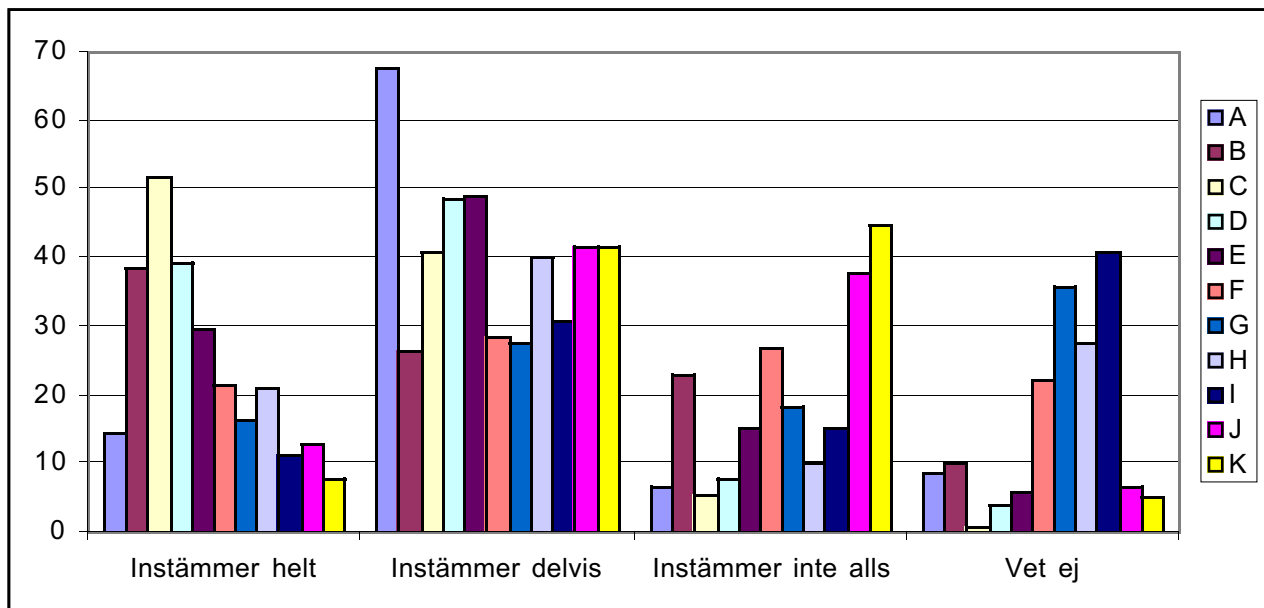
Närmare 80% av alumnerna upplever inte alls någon känsla av motvilja gentemot universitetet. 50% av alumnerna har ingen känsla av likgiltighet. Svaren ligger kring uttrycket ”svag känsla” för de flesta av alternativen vilket i sig är oroväckande. Endast känslan ”intresse” tycks vara något starkare än andra känslor. Det är kanske på sin plats att upprepa att vi frågat efter deras känslor gentemot universitetet – inte deras respektive institutioner. Förmodligen hade svaren sett annorlunda ut om vi frågat efter alumnernas känslor för deras gamla institution. En vanlig känsla bland alumnerna verkar vara att man ”har egentligen inget emot SU, men känner ej heller något engagemang för universitetet eller universitetslivet.”. Några alumner betonar också att universitetet måste göra mer för att skapa sammanhållning och lojalitet. Ett sätt att göra det på skulle kunna vara att ”exempelvis uppmärksamma den höga rankingen vad gäller t ex juristutbildningen.” En annan menar att det ”skulle vara bra/trevligt om känslan av ’massproduktion’ kunde förändras till känsla av att arbetet/studerandet som görs är till nytta för var och en, betydelsefullt för individens/samhällets utveckling osv. Viktigt att de som representerar SU kan förmedla detta (fastän det är fråga om massproduktion så behöver man ju inte göra det till det). Kanske bli resultatet i att studenter känner en större stolthet av att ha studerat på universitetsnivå.”

Att man inte direkt känner någon stolthet över ha studerat vid just Stockholms universitet har länge varit ett problem för universitetet. Det är viktigt att universitetet nu fångar upp dessa signaler från alumnerna, särskilt som det är något dagens studenter också beklagar!

6.2 POSITIVA OCH NEGATIVA PÅSTÅENDEN

Den andra frågan om alumnernas attityder var ett flertal påståenden om universitetet, såväl positiva som negativa. Påståendena var följande:

- SU är ett universitet som präglas av kvalitet
- Att ha en examen från SU hjälpte mig när jag fick mitt första jobb
- De kunskaper jag fick från SU har jag användning av i mitt yrke
- De erfarenheter jag gjorde under studieperioden har jag haft stor nytta av i livet
- Jag känner mig stolt över att ha läst vid SU
- Det kan ibland vara svårt att närma sig SU eftersom jag inte vet vem jag ska kontakta
- SU ger ett otydligt budskap genom en splittrad och ibland otillräcklig information
- SU ger intryck av att vara en byråkratisk organisation
- Jag tycker att SU präglas av traditionella värderingar, snarare än nytänkande
- Mitt intresse av att hålla kontakten med SU är i det närmaste obefintligt
- Mitt intresse av att hålla kontakten med SU är mycket starkt

A: SU präglas av kvalitet
 B: Examen hjälpte
 C: Användning av kunskaper
 D: Nyttan av studietiden
 E: Stolt över att ha läst vid SU
 F: Svårt att närma sig SU

G: SU ger ett otydligt budskap
 H: Byråkratisk organisation
 I: Präglas av traditionella värderingar
 J: Intresse av att hålla kontakt i det närmaste obefintligt
 K: Intresse av att hålla kontakt mycket starkt

Fig 13. Instämmande i ett antal positiva och negativa påståenden, angivet i procent

En sak går snabbt att konstatera med hjälp av ovanstående diagram: alumnerna är ambivalenta när det gäller hurvida SU präglas av kvalitet eller ej – 70% instämmer delvis i detta påstående. En alumn menar att ”högskolorna känns mer dynamiska och gör mer spännande saker. Jag har alltid saknat det som är lite ’crazy’ på SU. Djärv tvärvetenskaplig och utforskande forskning t ex. Eller tokiga kurser där ekonomer får möta idéhistoriker. Det känns som om SU:s potentiella styrkor - mångfald och djup - ej används.”

Samtidigt anser drygt hälften att de har haft användning av de kunskaper de fått från universitetet i sitt yrke. Ganska många tycker ändå att de haft nytta av de erfarenheter de fått under studietiden. Detta behöver ju inte betyda att det är just utbildningen de haft nytta av – det kan ju lika gärna vara studiekamraterna eller att det är en erfarenhet i sig att ha studerat vid ett universitet. Följande citat säger just detta: ”Innehållet i min (...)utbildning hade varit till mycket begränsad nytta utan socialt utbyte med mina studiekamrater. Det i många stycken omoderna innehållet kunde vägas upp av en spänstig dialog med kamraterna.”

Trots de känslor som diskuterats i ett tidigare kapitel, så känner sig ändå 30% stolta över att ha läst vid universitet, närmare hälften instämmer delvis i detta påstående. Oroväckande är dock att hela 15% inte alls instämmer i detta. Återigen får universitetet här en indikation om att något bör göras när det gäller att skapa sammanhållning och få bort stämpeln ”kunskapsfabrik”. En alumn gick ett års påbyggnadsutbildning på annan ort och ”insåg då att mina lärare på SU tillhörde en högkvalitativ lärargrupp/utbildningsmiljö med många internationella kontakter och närhet till viktiga institutioner, t ex Vetenskapsakademin, Naturhistoriska riksmuseet m.m. SU borde marknadsföra sina lärare/forskare mer om det inte redan görs.” En annan alumn föreslår att universitetet ska ”ha som mål att hamna no 1 i elevranking”. På det sättet kan en känsla av samhörighet och stolthet också skapas.

Att ha en examen vid det första jobbet verkar ha betytt en hel del, även om en alumn menar att ”ha en examen är väl bra, men att jag har den just från SU spelar mindre roll”.

Den byråkratiska organisationen är en källa till förvåning hos alumnerna. Ganska många (40%) instämmer med detta påstående. Som en alumn menar: ”en annan sak som är uppenbar i universitetsvärlden är hierarkin. Måste det vara så? För eleverna skulle det underlätta om personalen var mer sammansvetsad och inte använde eleverna som slagträn.”

Intresset av att hålla kontakt med universitetet är blandat. Svaren är i det närmaste identiska för de båda frågorna – intresse obefintligt och intresse mycket starkt – vilket nog ska tydas som att ungefär hälften av alumnerna vill hålla kontakt med universitetet, medan den andra hälften inte behöver det/vill det. Det beror också på vilken typ av kontakt det rör sig om. Många har talat om kontakten med institutionen, lärarna och studenterna eller andra alumner, men universitetet som helhet har man svårt att identifiera sig med, vilket ju också upprepats ett flertal gånger.

7. ALUMNIFÖRENINGAR

7.1 MEDLEM I ALUMNIFÖRENING ELLER EJ

För att veta hur pass intressant det är för universitetet att skapa alumniföreningar, fanns även frågor om dessa. Dels ombads alumnerna svara om de redan är medlem i någon förening och i så fall vilken.

<u>Ekonomernas Seniorförening</u>	2,9%
<u>Juridiska Alumniföreningen</u>	0,0%
<u>DIHR</u>	0,4%
<u>GRAFF</u>	0,0%
<u>Övrig</u>	2,9%
<u>Nej</u>	93,9%

Fig 14. Medlem i en alumniförening, angivet i procent

Föga förvånande är endast ett fåtal (6,1%) medlem i en alumniförening. Alumniföreningarna har trots allt inte funnits i så många år. Däremot framkom att några är med i föreningar för sitt ämne, men på professionell basis, såsom sällskap eller något annat. En alumn uttryckte sin förvåning över att det existerade alumniföreningar på följande sätt: ”Jag hade ingen aning om att det finns en förening som heter Juridiska Alumniföreningen trots att jag studerat juridik. Borde man inte fått information om den i samband med att man tog examen?” Att personen i fråga inte fått någon information beror förvisso på att föreningen inte fanns när examen togs, men det är ju självklart att man ska informera om att föreningarna finns. Möjligen kan man tycka att frågan var onödig att ställa av den anledningen, men det kan ju finnas en och annan alumn som gått med i en förening efter att ha tagit ut sin examen.

7.2 GÅ MED I EN ALUMNIFÖRENING?

Nästa fråga var mer intressant: kunde man kunna tänka sig att gå med i en alumniförening, antingen för sitt eget ämne (institution) eller sektion/fakultet.

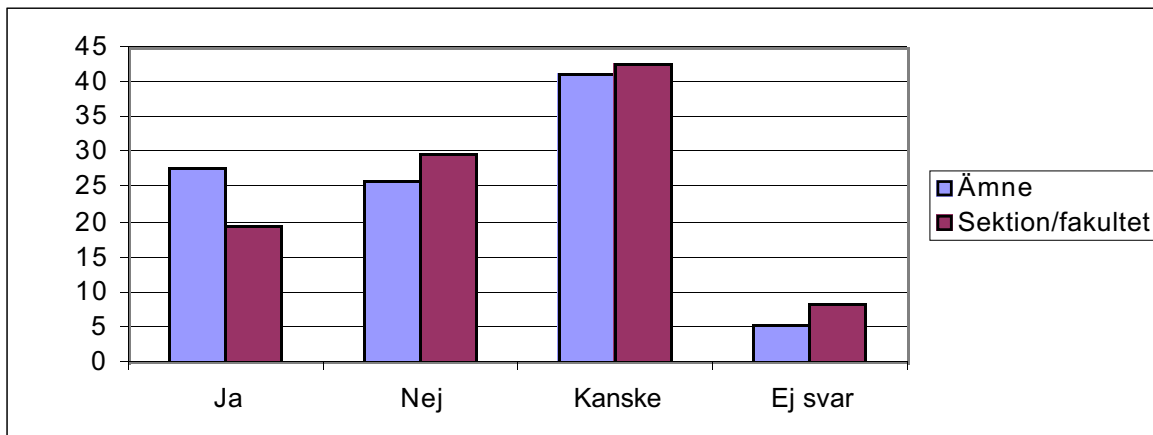

Fig 15. Andel alumner som kan tänka sig gå med/inte gå med i alumniförening, angivet i procent

Förhållandet mellan att kunna tänka sig att gå med eller inte i en alumniförening är ganska likartat. Däremot ligger det stora flertalet svar på att man kanske kan tänka sig gå med i en förening. Detta beror förmodligen på vad en sådan förening kan erbjuda, vilket vi återkommer till i nästa kapitel.

Känslorna tycks vara blandade för alumniverksamhet och föreningar: ”Alumniverksamhet bör ske. Jag visste inte ens att det fanns någon vid SU. Bara vid andra universitet och högskolor i Sverige och utlandet(...) Alumni bör då inriktas på respektive institution(...) Givetvis hur man blir medlem i respektive förening.”

”Jag tror att institutionerna skulle tjäna på en alumniförening som ett forum för att få del av studenternas synpunkter och idéer. Det snackas och klagas så mycket, men det tas inte vara på förbättringsidéer tycker jag. Dvs jag tycker alumniföreningarna borde drivas som ett samarbete SU-studenter.”

”För naturvetare är det även vanligt att stanna kvar på universitetet som forskarstuderande - i så fall, är man då alumn eller inte? Det har varit oklart i information om alumniverksamheten!” ”Genom mitt yrke har jag kontakter med kolleger Från SU och andra universitet. Något specifikt ’SU-kontakt nät’ behöver jag inte. Det funkar bra ändå. Förstår inte riktigt era tankar om ’alumni’???”

7.3 VILKEN SORTS VERKSAMHET SKALL ALUMNIFÖRENINGARNA DRIVA OCH VAD FÅR DET KOSTA?

Slutligen ombads alumnerna svara på frågan vilken sorts verksamhet de i så fall skulle vilja av en alumniförening och hur mycket de skulle kunna tänka sig att betala i årlig medlemsavgift.

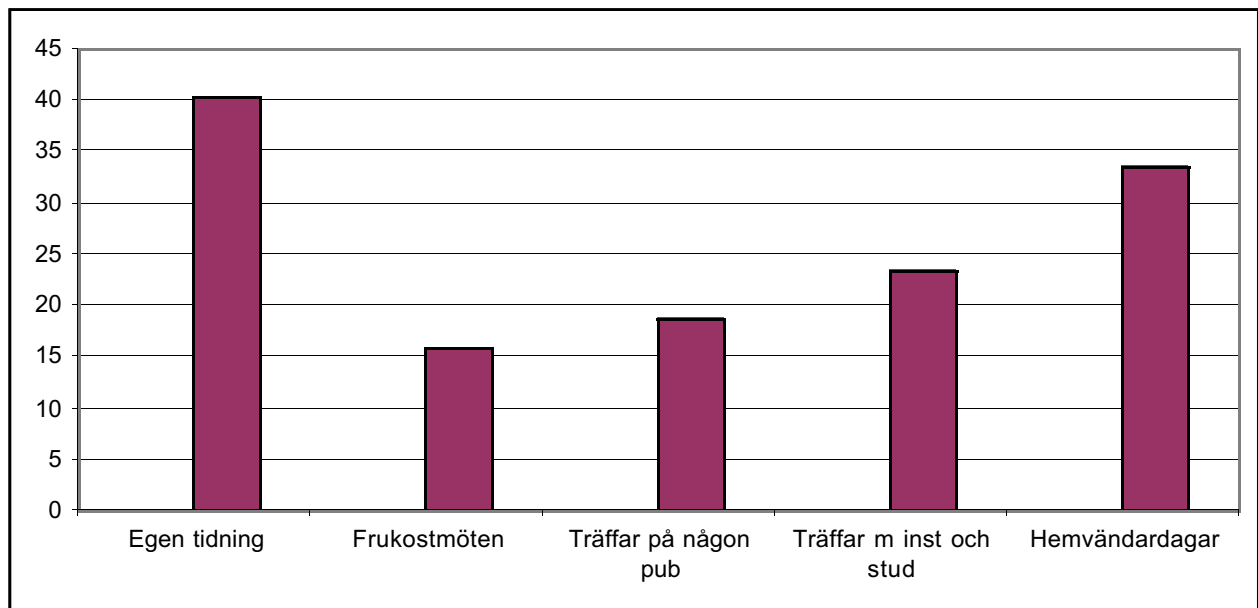

Fig 16. Vilken verksamhet man vill ha, angivet i procent

Vi ska här relatera till en fråga vi behandlat tidigare, i kapitlet Informationsfrågor. Där gällde det vilka ämnen det skulle vara intressant att läsa om i en eventuell tidning riktad till alla alumner. Här kan konstateras att ca 40% vill att föreningen har en egen tidning. Vad som ska stå i den är däremot inte sagt. Förmodligen vill man läsa om det man angivit i informationsfrågorna. En del alumner tycker att en Internet-tidning vore en bättre lösning än en papperstidning. En och annan tycker att det är bättre med "ev. ett nyhetsblad - en tidning hinner jag inte läsa."

Något förvånande är det stora intresset för hemvändardagar: 33% ville att sådana anordnas. Man vill t.o.m. hellre ha hemvändardagar än träffar med institutionen och studenter. Detta kan tolkas som att man vill träffa institutionen, man vill kanske också träffa sina gamla kurskamrater, men att studenterna kanske inte är så viktiga i detta sammanhang.

Nytan med det hela måste vara tydlig. Att bara träffa institutionen eller universitetet någon gång då och då, är inte så intressant. Som en alumner säger: "Nätverk där vidareutbildning och intressanta arbetsmöjligheter bör skapas." Flera har också under just denna fråga angivit att de gärna återknyter kontakten med sina gamla kurskamrater och lärare. En annan alumner menar "att bibehålla kontakten med akademien är viktigt. Särskilt i det ämne man själv studerade. Jag tror därför mer på 'lokala' aktiviteter inom ramen för den institution man läst på. Därutöver kan man givetvis göra tvärinstitutionella 'events', men tonvikten skall ligga hos den lokala institutionen för att skapa närhet mellan alumner och akademi."

Alumnerna hade själva en hel del förslag på vad alumniföreningarna skulle göra, utöver de förslag som redan fanns. Här ska endast nämnas några exempel:

"Erfarenhetsutbyte och inspiration i samband med något annat arrangemang än pub och frukost."

"Seminarier/föreläsningar."

"Hemsida. Ev. frukostmöten där något presenteras, t ex forskning eller exjobb."

"Att den (föreningen) skulle ta vara på de erfarenheter vi gjort i yrkeslivet och fungera som ett nätverk för att stödja oss i vår yrkesgärning."

"Forskning"

"Allt som är 'fakta' (doktorander berättar om forskning etc)"

"Föreläsningar med personer från näringslivet. Föreläsningar om aktuella/intressanta om"

råden.”

”Fortbildning i någon form.”

”Seminarier. Vidareutbildning i ämnet man läst.”

”Mentorsskap”

”Studiebesök i anknytning till ämnesområdet.”

”Återträffar, kataloger, seminarier etc.”

”Pub med en kortare föreläsning, film eller liknande”

”Ev. olika tematräffar vid sporadiska tillfällen.”

Även om det finns mycket man vill att en alumniförening skall göra, kanske man ändå ska beakta följande: ”Det skall antingen vara mycket professionellt eller inget alls. När man arbetar finns det inte mycket tid över till annat och det måste verkligen vara kvalitet på det som prioriteras, utöver arbetet. Priset är ingen avgörande faktor, snarare är kvaliteten avgörande.”

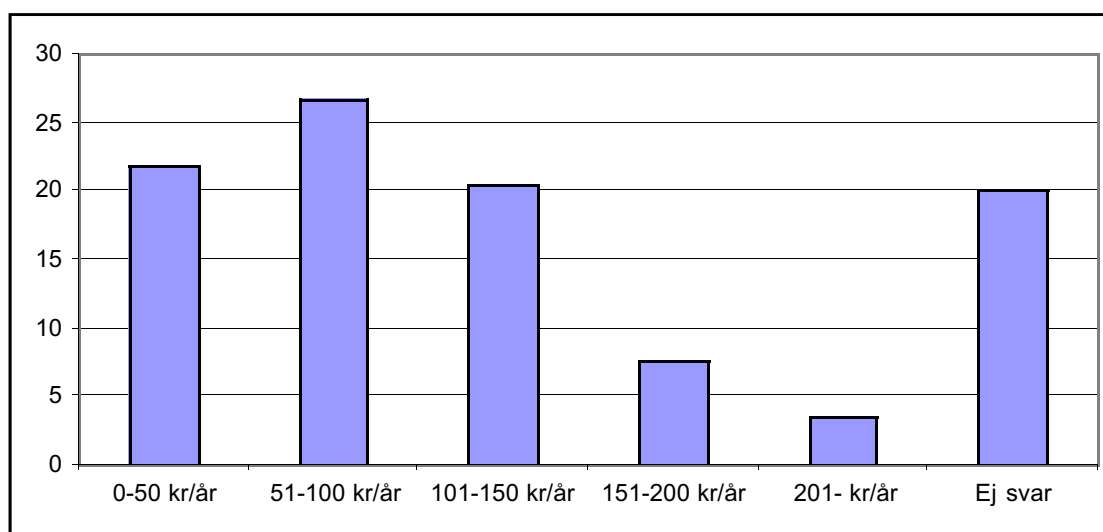

Fig 17. Vad alumnerna kan tänka sig att betala i medlemsavgifter, angivet i procent

De flesta kan tänka sig betala mellan 51-100 kr/år. Frågan är dock hur man ska tolka svaren på 0-50 kr/år. Är det 0 eller 50 kr? Vi kan luta oss till att det är 0, eftersom så många (20%) valt att inte besvara frågan, vilket förmodligen ska tolkas som att man inte vill betala något alls.

Dessutom beror svaren på vilken verksamhet föreningen har: ”Det beror på om föreningen erbjuder något intressant - i så fall kan jag utan vidare tänka mig att betala 200 kr/år, annars inte alls.” En annan alumn påpekar att det utomlands, vid det universitet personen är alumn vid, inte kostar något alls – ”vi är en tillgång!”

8. SAMMANFATTNING

Enkäten skickades till 600 slumpmässigt utvalda alumner. Av dessa har ca 46% besvarat enkäten. Undersökningen gjordes för att veta vad alumnerna efterfrågar från universitetet. Vad kan universitetet erbjuda alumnerna och vad kan de själva tänka sig göra för universitetet? Vilka är deras känslor för universitetet idag och hur uppfattar de universitetet? På vilket sätt håller de kontakt med universitetet idag, och på vilket sätt vill de hålla kontakten i framtiden?

Ca hälften av alumnerna är mellan 30 och 39 år, har studerat vid universitetet mellan 3 och 5 år och har tagit examen mellan 1994 och 1998. Ca 65% var anställda på heltid, endast ca 7% var antingen studerande eller forskarstuderande. De största områdena inom vilka alumnerna arbetar är data/IT (9%), ekonomi (13%), juridik (11%), kultur/media (11%) samt socialt arbete (8%).

Trots att Stockholms universitet har svårt att nå ut i media, har ca 40% av alumnerna informerats om SU via media. Lika många har haft kontakt med sin institution eller förvaltningen. Hemsidorna tycks inte vara lika viktiga som informationskällor som man skulle kunna tro (23%). Endast en tredjedel tycks ha kontakt med sina gamla kurskamrater. Den absolut viktigaste informationskanalen tycks vara institutioner och förvaltning. Det rimmar väl med att det är vid institutionen alumnerna känner sig hemma och vill ha mest utbyte med.

Två områden står i särklass när det gäller vad som verkar vara mycket intressant att läsa om i en tidning riktad till alumner: vidareutbildning/nya kurser (57%) och forskning och utbildning vid universitetet (44%). Övriga två andra områden intressanta att läsa om: SU:s mål och strategier för framtiden (60%) samt SU:s samverkan med det omgivande samhället (52%). Även nyheter om gamla kurskamrater verkar vara intressant (44%).

70% kan tänka sig att gå på vetenskapliga föreläsningar och seminarier. Närmare 60% kan tänka sig de öppna föreläsningarna. Många alumner efterlyser just kontakten med institutionen på detta vis: genom att få information om och möjlighet att delta i seminarier – även doktorandseminarier kanske kan vara intressant. Många vill också ha nyheter och löpande information om vad som händer på universitetet samt vilket utbud som finns, i allt som gäller den egna utbildningen och förkovran inom det egna ämnet. Inte särskilt många verkar vilja delta i sociala arrangemang.

Närmare 80% av alumnerna vill att universitetet anordnar fortbildning och vidareutbildning. I fritexterna återkommer också alumnerna till detta gång på gång. Mot bakgrund av detta finns det all anledning för universitetet att fundera över hur man kan erbjuda vidareutbildning för alumner. Alumnerna har redan examen, så ett lämpligt sätt vore kanske att erbjuda magisterkurser, eller utveckla kurser om 5 poäng, så att alumnerna har möjlighet att följa kursen i kombination med yrkes- och familjeliv.

Många vill ha en fungerande hemsida (66%) samt en interaktiv databas (53%). Endast 12% resp. 17% har sagt att de inte vill ha detta.

Närmare 70% skulle sannolikt eller mycket sannolikt tala varmt om universitetet. Detta är glädjande, eftersom alumner är oskattbara som ambassadörer för universitetet. När det gäller om man kan tänka sig hjälpa universitetet med att vara gästföreläsare, vara mentor eller liknande, så kan hälften tänka sig det, medan hälften inte kan tänka sig det. Siffran för att om möjligt, erbjuda praktikplats eller exjobb är dock högre (64% angav ”sannolikt” eller ”mycket sannolikt”).

Närmare 80% av alumnerna upplever inte alls någon känsla av motvilja gentemot universitetet. 50% av alumnerna har ingen känsla av likgiltighet. Svaren ligger kring uttrycket ”svag känsla” för de flesta av alternativen vilket i sig är oroväckande. Endast känslan ”intresse” tycks vara något starkare än andra känslor.

Alumnerna är ambivalenta när det gäller huruvida SU präglas av kvalitet eller ej – 70% instämmer delvis i detta påstående. Samtidigt anser drygt hälften att de har haft användning av de kunskaper de fått från universitetet i sitt yrke. Ganska många tycker att de haft nytta av de erfarenheter de fått under studietiden. 30% känner sig stolta över att ha läst vid universitet, närmare hälften instämmer delvis i detta påstående. Oroväckande är dock att hela 15% inte alls instämmer i detta. Återigen får universitetet här en indikation om att något bör göras när det gäller att skapa sammanhållning och få bort stämpeln ”kunskapsfabrik”. Intresset av att hålla kontakt med universitetet är blandat. Svaren är i det närmaste identiska för de båda frågorna – intresse obefintligt och intresse mycket starkt – vilket nog ska tydas som att ungefär hälften av alumnerna vill hålla kontakt med universitetet, medan den andra hälften inte behöver det/vill det.

Sammanfattningsvis kan sägas att alumnerna verkar ha en kluven inställning till universitetet som helhet, medan man är betydligt mer intresserad av att hålla kontakten med sin gamla institution. Det är där viljan att komma tillbaka finns, det är där viljan att hjälpa till finns och det är där som alumnerna har mest nytta av universitetet: inom sitt eget ämne.

Tidigare utgivna rapporter i denna serie:

- 1974:1 S Wahlén. Språkfärdighetstermin i engelska. Del I. Engelska institutionen
- 1974:1 I Carlson - S Hargevik - D Jones - M Knight. Språkfärdighetstermin i engelska. Del II. Lärarerfareheter. Engelska institutionen
- 1974:1 S Wahlén. Språkfärdighetstermin i engelska. Del III. Andra terminens utbildning. Engelska institutionen
- 1974:1 M Knight. Språkfärdighetstermin i engelska. Del IV. Uttals- och talkurs. Engelska institutionen
- 1974:2 Pågående utvecklingsprojekt vid Stockholms universitet 1974/75
- 1974:3 D T Richard. Postgraduate Education in Geology. Geologiska institutionen
- 1974:4 I Åkerlund. Muntlig språkfärdighet i franska AB1, första terminen. Institutionen för romanska språk
- 1975:1 M Jaarma. Grupparbete i teoriundervisningen i biokemi. Avdelningen för biokemi
- 1975:2 A Hjort. Pedagogisk försöksverksamhet med arbetsgrupper. Socialantropologiska institutionen
- 1975:3 Pågående institutionsprojekt vid Stockholms universitet 1975/76
- 1975:4 M Bergström - N Bickham. Deltagarstyrd projektorienterad undervisning. Pedagogiska institutionen
- 1975:5 B. Söderberg. Arbets- och examinationsformer. Institutionsgruppen för svenska
- 1975:6 B Rönnbäck. Tillämpning av Kellerplanen på en kurs inom psykologutbildningen. Utbildningsavdelningen
- 1975:7 L Brandell. Kvällsstudier. I. Vid kursens början. Utbildningsavdelningen
- 1975:8 B Rönnbäck. A Personalized System of Instruction - PSI - eller Kellerplanen. Litteraturgenomgång och teoretisk analys. Utbildningsavdelningen
- 1975:9 U Boëthius - B. Söderberg. Problemorienterade studier i svenska.
- 1976:1 E. Ems - Å Sohlman. Pu-arbete vid en universitetsinstitution. En uppföljningsstudie. Nationalekonomiska institutionen
- 1976:2 K Gylling - B Wadell. Vad är det vi håller på med? Försök med gruppundervisning. Företagsekonomiska institutionen
- 1976:3 S Köpniwsky - G Edsbäcker. Matrisen. Ett förslag till ny utbildningsstruktur för företagsekonomiska institutionen.
- 1976:4 Förteckning över pågående projekt läsåret 1976/77
- 1977:1 M Knight. Final Report on Four Laboratory Programmes "Tell the Story". Engelska institutionen
- 1977:2 U Boëthius. Ett försök med problemerorienterade studier i svenska. Litteraturvetenskapliga institutionen
- 1977:3 I Åkerlund. Muntlig språkbehandling i franska. Institutionen för romanska språk
- 1977:4 J L Serrano. Kontrastiva övningar i spansk morfosyntax. Institutionen för romanska språk
- 1977:5 Förteckning över pågående och avslutade projekt läsåren 1976/77 och 1977/78. Stockholms universitet
- 1977:6 B Rönnbäck. Tre studiedagar kring pedagogiska frågor i samband med läromedelsutveckling.

- 1977:7 A Söderholm. Lärarfortbildningskurs i matematik. Matematiska institutionen
- 1977:8 H Strand. Färdighetsträning på universitetsnivå: Ett försök med ny uppläggning av undervisningen i skriftlig framställning inom svenskläraryrket. Institutionen för nordiska språk
- 1978:1 B Hellemark - O Rosén. Projektorienterad, fackspråksinriktad undervisning i svenska för utländska studenter. Institutet för engelsktalande studenter
- 1978:2 B Bergquist - P Marino-Hultman. Utveckling av bildtränande undervisningsmoment. Institutionen för antikens kultur och samhällsliv
- 1978:3 Lidman - B Ryberg - B Sagnert. Försök med låntagarundervisning. Stockholms universitetsbibliotek
- 1978:4 G Björkman - C Hultén - Mats Lundeberg - K Sundling - A Öquist. Att genomföra och avrapportera projektarbetsuppgifter på delkurs Pk:1. Institutionen för administrativ databehandling
- 1978:5 M Jaarma. Ny metod för teoriundervisning på grundkurser i biokemi. Institutionen för biokemi
- 1978:6 M Ohné - K Winblad. Projektarbeten på biologlinjen. Biologiska övningslaboratoriet
- 1978:7 H Edvardsson - K Ehnmark - T Johansson - E Ljungqvist - I Pusztai. Universitetskurser i dramatik. Institutionen för teater- och filmvetenskap
- 1978:8 Förteckning över påbörjade projekt läsåret 1978/79
- 1978:9 M Fritz. Elevaktiverande laborationer inom genetikavsnittet på grundkurser, Biologi II, 40 p, under läsåret 77/78. Biologiska övningslaboratoriet, genetikenheten
- 1978:10 A Bladh. Pedagogiskt försöks- och utvecklingsarbete inom den samhällsvetenskapliga linjenämndens ansvarsområde
- 1978:11 H Michélsen.Handledningssituationen i forskarutbildningen. Delrapport. Enheten för pedagogiskt utvecklingsarbete
- 1979:1 J Boman - A Söderholm. Mål och examination i matematikundervisningen. Matematiska institutionen
- 1979:2 J Boman. Tentamen på bevis. Matematiska institutionen
- 1979:3 P Seipel. Databanker i juristutbildningen. Juridiska institutionen
- 1979:4 Förteckning över pågående och avslutade projekt läsåret 1979/80.
- 1979:5 J Heizlar. Projekt för utveckling av specialanpassade undervisningsformer för utländska studenter. Nationalekonomiska institutionen
- 1979:6 M Kleberg - P-Ö Klang. Före och efter informationstekniken. En uppföljning av dem som läst grundkursen i Informationsteknik vid Stockholms universitet, deras yrkessituation och inställning till utbildningen. Institutionen Journalisthögskolan
- 1979:7 L Granath - B Lundén - A Norström - A Yrgård. Utveckling av nya arbetsformer och läromedel för 5-poängskurs i fjärranalys för geovetare. Naturgeografiska institutionen
- 1980:1 V Petti. Language Proficiency Tests after the First Term of English. Engelska institutionen
- 1981:1 T Gerger - U Nordin. Rekrytering och genomströmning. Två problemområden vid den Kulturgeografiska institutionen, Stockholms universitet
- 1981:2 J Heizlar - P Lundström. Kvällsundervisningens pedagogik. Samhällsvetenskapliga linjenämnden.

- 1981:3 Samhällsvetenskapliga och historisk-filosofiska linjenämnderna, Stockholms universitet. Former för utvärdering av utbildningen.
- 1982:1 G Hansson - G Skoog. Fältkurs i ekologi - en undervisningsmodell. Biologiska övningslaboratoriet
- 1982:2 L-J Norrby. Kemiämnenas pedagogik: Kunskaper och begreppsbildning vid kemistudiernas början. Kemiska övningslaboratoriet
- 1982:3 B Willén. Distansundervisning - definition och några organisatoriska modeller.
- 1982:4 M Ohné. Externa examensarbeten på biologlinjen. Mikrobiologienheten, Biologiska övningslaboratoriet
- 1982:5 B Wadell. Rapport över en studieresa till Graduate School of Business Administration (GBA) vid New York University, New York, USA. Företagsekonomiska institutionen
- 1982:6 B Willén. Distanseleven. Ett arbetsmaterial från utvecklingen av distanskurser vid Stockholms universitet 1982.
- 1982:7 A Christansson, U Holmgren, U Klingemann. Distansundervisning vid tyska institutionen - en utvärdering.
- 1982:8 Å Walldius - T Weisberg. Video i forskningsinformation. Sju frågor till forskare, filmare och studieorganisatörer.
- 1983:1 I Wistedt, B Qvarsell. Att diskutera i grupp. Studenter på pedagogiska institutionen bearbetar Piagets teori.
- 1984:1 Former för utvärdering av utbildningen. Tillämpningen på institutionsnivå. Projektarbete inom samhällsvetenskapliga och historisk-filosofiska linjenämnderna.
- 1984:2 I Bartning - S Schlyter. Språkfärdighet genom projektarbete. En rapport från det språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84.
- 1984:3 Y Myrman - C Lindgren. Casemetoden. En reserapport från USA. Förvaltningshögskolan
- 1985:1 U Holmgren - M Bessman. Distansstudier i storstad.
- 1985:2 A-M Köll - C Linde - D Lavery - L Widman. Internationella parallell klasser. Försöksverksamhet vid tre institutioner.
- 1985:3 J Nystedt. Användning av mikrodator för diagnostiska prov, självtester och individuella övningar. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1986:1 R McAllister. Tekniska hjälpmedel i uttalsundervisningen. En delrapport. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1986:2 M Bessman. Förberedelse för högskolan? Ett dokument från 70-talets vuxenutbildningssatsning.
- 1986:3 A Stedje. Forskningsanknytning i grundutbildningen. Försök med projektanknuten och yrkesinriktad C-undervisning. Tyska institutionen
- 1986:4 A Stedje: Forschungsorientierte und Berufsbezogene Seminararbeit. Tyska institutionen
- 1986:5 I Bartning - S Schlyter. Oral Proficiency Tests in French. Discussions concerning an educational development project. Språkpedagogiska utvecklingsprogrammet 1983/84
- 1987:1 Biologiska övningslaboratoriet. Ekologiundervisning i närmiljö.
- 1987:2 Biologiska övningslaboratoriet. Exkursionsguide för ekologer för demonstration av mellansvenska förhållanden.
- 1987:3 S Bergström - T Stockfelt. En ambitiös institution. Erfarenheter och slutsatser från ett pedagogiskt utvecklingsprojekt vid Företagsekonomiska institutionen.

- 1987:4 R Marschall - N-O Pettersson. Preparandutbildning i Ungern. Rapport från en studieresa till Budapest, okt 1986. Institute for English-Speaking Students
- 1988:1 G Magnusson - S Wahlén (red). Teaching Translation. Papers Read at a Symposium at Stockholm University.

Rapporterna från 1974 - 1988 finns endast som referensexemplar, hos oss och vid andra enheter för pedagogisk utveckling, vid universitetens och lärarhögskolornas bibliotek samt vid Statens Psykologisk-Pedagogiska Bibliotek i Stockholm.

- 1989:1 J Heizlar. Ekonomlinjen vid Stockholms universitet. Uppföljning och utvärdering av ekonomlinjen: studie av de antagna ht 1984. Samhällsvetenskapliga linjenämnden
- 1990:1 Komparativa pedagogiska miljöer. Reseberättelser från några lärares besök vid systerinstitutioner i Europa.
- 1990:2 M Bessman - B Talerud (red). Att undervisa på vetenskaplig grund. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1989/90.
- 1990:3 I Bartning. Förnyelse och kvalitet i språkutbildningen vid Stockholms universitet inför 1990-talet.
- 1990:4 A. I Johnsson. Kritföreläsning och kritiskt tänkande. Utvärdering av kursen i universitetspedagogik 1989/90
- 1990:5 S. Hiltunen. Kan man ändra studievänor? Utvärdering av ett inlärningsprogram för effektivare studie- och arbetsvanor.
- 1991:1 M Bessman - B Talerud (red). Universitetslärare lär. Reflektioner över undervisningen. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1990/91.
- 1991:2 G Petersson. Kön fördelning och genomströmning. Utvärdering av grundutbildningen inom några samhällsvetenskapliga ämnen.
- 1991:3 E Biedermann - G Magnusson. Internationalisering vid en språkinstitution - Modell "Branuschweig".
- 1991:4 T R Gerholm - M Håkansson - BG Pettersson. Utveckling och utvärdering av grundutbildningen i fysik.
- 1992:1 Pedagogiska Resor. Några lärares besök vid systerinstitutioner i Europa, Usa och Canada. Rapport 2 - Läsåret 1990/91.
- 1992:2 M Bessman - B Talerud (red). Högre lärande? En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1991/92.
- 1993:1 B Rönnbäck. Lärarfortbildning och utbildning om studievänor vid några universitet i USA.
- 1993:2 I Municio. Erfarenheter av alternativ examination med lärarkandidater.
- 1993:3 M Bessman - B Talerud (red). Från undervisning till lärande - perspektivskifte i den pedagogiska kompetensen. En sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1992/93.
- 1993:4 B Rosengren. När- och distansutbildning med dubbelriktad ljud- och bildkommunikation - en fallstudie inom data- och systemvetenskap.
- 1993:5 M Bessman, Y Myrman, S Wahlén. Teaching with cases - Rapport från en workshop.
- 1994:1 K Boréus. Rollspel i undervisningen. Erfarenheter från försök med rollspel i undervisningen i politisk teori, grundkurs i statsvetenskap.
- 1994:2 M Ohné. Att växa in i lärarrollen. En pedagogisk och ämnesmetodisk kurs för doktorander i mikrobiologi läsåret 92/93.

- 1994:3 Brit Rönnbäck. Using cases to prompt reflective practice about teaching and Learning. Rapport från en workshop.
- 1994:4 M Bessman - B Talerud (red). "Aldrig ville jag bli lärare" - om inskolning av nya universitetslärare. Sammanställning från kursen i universitetspedagogik 1993/94.
- 1994:5 B Rönnbäck (red). Erfarenheter av införande av skriftliga uppgifter i grundutbildningen i socialantropologi.
- 1994:6 B Rönnbäck (red). Vad gör vi för att förbättra kvaliteten på utbildningen? Dokumentation från campuskonferens om kvalitetsarbete vid Stockholms universitet 15 november 1994.
- 1994:7 B Rönnbäck. Första årets upplevelser. Rapport från konferenser om The First Year Experience och studiedag om mottagande av studenter.
- 1994:8 B Rönnbäck. Hur får jag mig själv att skriva vetenskapliga artiklar? Uppläggning och utvärdering av kurs för doktorander i socialt arbete.
- 1995:1 U Ekvall - J-A Chrystal. Leder högskolestudier till kritiska och kunniga studenter?
- 1995:2 U Ekvall - J-A Chrystal. Kognitivt lärlingskap i högskoleundervisning. Del 1. Teoretisk bakgrund och undervisningsmodeller.
- 1995:3 J-A Chrystal - U Ekvall. Kognitivt lärlingskap i högskoleundervisning. Del 2. Ett försök att omsätta två modeller i undervisning vid Institutionen för nordiska språk.
- 1995:4 S Hiltunen. Hur tar vi emot studenterna första året? Dokumentation från campuskonferens om mottagande av studenter vid Stockholms universitet 6 april 1995.
- 1995:5 B Rönnbäck. Studiebesök på 10 universitet. Rapport från en resa till Nya Zeeland, Australien och USA våren 1995.
- 1995:6 K W Shands. Doppler Effects: Female Frequencies in Higher Education
- 1995:7 Myrman, Yngve (red): Case Writing. Sjutton cases från en workshop med Jim Erskine. Nationellt centrum för casemetodik.
- 1995:8 Brit Rönnbäck (red) Konsten att skriva. Dokumentation från campuskonferens om kvalitetsarbete vid Stockholms universitet 11 oktober 1995
- 1996:1 Mona Bessman (red) "Nya pedagogiska grepp". Projekt från universitetspedagogiska kursens fortsättning 1994/95.
- 1996:2 Maria Tullgren. Kvalitet i undervisningen - skrivandets roll.
- 1996:3 Mats Forsgren. Rapport över utvärdering av momentet uppsatsskrivning (60-80p-nivåerna) i franska vid institutionen för franska och italienska, Stockholms universitet.
- 1996:4 Seija Hiltunen. Hur tar vi emot studenterna första året? Andra kvalitetskonferensen om mottagande av studenter, 13 mars 1996.
- 1996:5 Thomas Backlund. Pedagogiskt mentorskap - Några exempel.
- 1996:6 Max Scheja. Och ett år gick - En utvärdering av det första året på projektlinjen i matematik, fysik och matematisk statistik.
- 1996:7 Veronica Flodin & Mariann Samuelson. Grundkurs i biologi med PBL som undervisningsmetod.
- 1996:8 Margareta Östman. Rapport över utvärdering av grundkursen i tyska (1-20 poäng) vid Institutionen för tyska och nederländska vid Stockholms universitet vårterminen 1996.
- 1997:1 Gabriella Sebardt (red) CK@SU.SE - erfarenhetsutbyte om informationsteknik i utbildningen. Rapport från campuskonferens 16 oktober 1996.

- 1997:2 Agnes Börjeson & Petra Meyer. Utbildningskultur och kön. En rapport från studenternas vardag.
- 1997:3 Göran Sidebäck. ”Jag gillar inte matte!” Utvärdering av metodundervisning i sociologi, våren 1996 - våren 1997.
- 1997:4 Carin Sjöström (red) Kvalitet genom decentralisering - universitetet i centrum. Dokumentation från campuskonferens 16 april 1997.
- 1997:5 Mona Bessman (red) ”Nya pedagogiska grepp II”. Projekt från universitetspedagogiska kursens fortsättning 1996/97.
- 1997:6 Jenny Andersson & Charlotte Sommarin. Studentinflytande - klyscha eller realitet? En rapport om studentmedverkan.
- 1997:7 Brit Rönnbäck. Vilka effekter har en kurs i universitetspedagogik? Utvärdering av Stockholms universitets kurs i universitetspedagogik för lärare 1994-96 i ett organisatoriskt perspektiv.
- 1997:7 S Brit Rönnbäck. Supplement till rapport 1997:7. Bilagor till undersökningen.
- 1997:8 Brit Rönnbäck. Nya vägar för pedagogiskt utvecklingsarbete genom systemperspektiv.
- 1998:1 David Herron. Experiments in laboratory teaching - personal experiences of alternative approaches to laboratory teaching in biology.
- 1998:2 Rudi Bjerregaard. Klara sina universitetsstudier? En fråga om arbetsvanor. En rapport om studie- och arbetsvanekursen vid Stockholms universitet hösten 1997.
- 1998:3 Anna-Karin Magnusson. Förväntningar som inte infrias! - Om studenters erfarenheter av universitetsstudier.
- 1998:4 Gabriella Sebardt (red). Hur förbättrar vi forskarutbildningen? Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 25 mars 1998.
- 1998:5 Stockholms universitets studentkår. Uppsatsarbetet – en pilotstudie om målet, vägen och mödan
- 1999:1 Kersti Bergman (red). Det här har vi gjort ...och inte gjort. Kvalitetsarbetet vid Stockholms universitet.
- 1999:2 Charlotta Karlsson (red). Aktiva studenter ger ett levande universitet! Dokumentation från Stockholms universitets campuskonferens onsdagen den 24 mars 1999.
- 1999:3 Stockholms universitets studentkår. Läskiga uppsatser – Studentperspektiv på målet, vägen och mödan

Rapporterna fr o m 1989 kan beställas från Enheten för pedagogisk utveckling, Stockholms universitet, 106 91 Stockholm, tel 08/16 20 46, fax 08 - 612 12 88 alternativt e-post charlotta.karlsson@pu.su.se

ISSN0349-0955